

एवंकर्मिणामावृत्तिफलं चोक्ता भक्तानामपि मद्भजनेनैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति नास्ति अन्य उपस्योयेषां अहमेव भगवान्वासुदेव इति अभेदेन चित्तयंत इत्यर्थः ये जनाः पर्युपासते परितः सा कल्पेन कार्त्स्न्ये
 नास्ति दृश्येत्यर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां सतताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अनादेर्योग भूमिकाया वा प्रापणं क्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तत्त्वयं अहमेव बहामिनिर्वहामि तैरन्नाद्यर्थं वा योग भूमिषूर्ध्वं भू
 मिलाभार्थं वा चित्तानकर्त्तव्येत्यर्थः अनन्यचेतसां तेषां मदभिन्नत्वात् सर्वसेत्स्यतीत्यर्थः तथा चोक्तं ज्ञानोत्वात्मैव मे मतमिति ॥ २२ ॥ अविधिपूर्वकं विधिरभेदबुद्धिस्तद्वाहित्यादविधिपूर्वकत्वं तदीय भजनस्य
 ॥ २३ ॥ हियतः सर्वयज्ञानामहमेव सर्वदेवतारूपेण भोक्ता प्रभुः फलदाता च एवं सति ते मां प्रत्यगभिन्नतत्त्वेन याथातथ्येन न जानंति अतश्च्यवंति ज्ञाननिष्ठामलब्ध्वासंसारगते पतंति ॥ २४ ॥ सर्वभक्तायथा भजनं
 प्राप्नुवंति स्वाराध्यसां निध्यमित्याह यांतीति भूतार्थमिज्यायेषां ते भूते ज्याः ॥ २५ ॥ मद्भक्तिरतिसुकरादेवतांतरभक्तिस्तु बहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेव केवलं ममापेक्षितानान्यदिति
 भावः भक्त्युपलब्धं भक्त्या समर्पितं ॥ २६ ॥ अतः सर्वमदर्पणं कुर्वित्याह यदिति यत्करोषि गमनादिकं तद्भगवत एव प्रदक्षिणादिकं करोमीति मत्प्रीत्यर्थमेव तदर्पणं कुर्विति एवं वचनादिष्वपि नाम कीर्तनादिदृष्ट्या

अनन्याश्चित्तयंतो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं ॥ २२ ॥ येप्यन्यदेवताभक्ता यजंते श्रद्धयान्विताः ॥ तेपि मामेव
 कौंतिययजंत्यविधिपूर्वकं ॥ २३ ॥ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु मामभिजानंति तत्त्वेनातश्च्यवंति ते ॥ २४ ॥ यांति देवव्रता देवान्पितृ
 न्यांति पितृव्रताः ॥ भूतानियांति भूते ज्यायांति मद्याजिनोपि मां ॥ २५ ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रय
 तात्मनः ॥ २६ ॥ यत्करोषि यद्भासिय जुहोषि ददासियत् ॥ यत्तपस्यसि कौंतिय तत्कुरुष्व मदर्पणं ॥ २७ ॥ शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥
 संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥ समो हं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योस्ति न प्रियः ॥ ये भजंति तु मां भक्त्या मयिते तेषु चाप्यहं ॥ २९ ॥ अपि
 चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंतव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

ऊसं ॥ २७ ॥ एवं कुर्वतः फलमाह शुभाशुभेति शुभाशुभफलैः इष्टानिष्टफलैः कर्मरूपैर्बन्धनैः एवं कुर्वन्त्वं मोक्ष्यसे भगवदर्पणबुद्ध्या यत्किंचित्कर्म कुर्वतः कर्मलेपो नास्तीत्यर्थः अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसंन्या
 सरूपो मार्गस्तत्र युक्तात्मा समाहितचित्तः सन् विमुक्तः कर्मबन्धनैर्विमुक्तः सन् मां सर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि ॥ २८ ॥ यतो भक्तानेवानुगृह्णाति नेतरानित्यतो रागद्वेषवान् भगवानित्यत आह समो हमिति यथाग्निः रागा
 दिशून्योपि समीपस्थानामेव शीतनाशयति न दूरस्थानां तद्वत्सर्वत्र समोऽप्यहं शरणागतानामेव बन्धनाशयामिनान्येषामित्यर्थः अतो मम रागद्वेषाविति भावः मयिते तेषु चाप्यहं भक्ता अनन्यशरणतयामप्येव वर्तते
 अहमपि तेष्वेव वर्त्ते अ भक्तचित्तानां रागाद्याक्रांतत्वेन तत्र मम विशेषतो भिन्न्यक्तिर्नास्तीति भावः ॥ २९ ॥ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपि चेदिति अत्यंतपापिष्ठोपि मां यद्यनन्यचेताः सन् भजते तथापि साधुरेव मंतव्यः
 हियतः स सम्यग्व्यवसितः सम्यग्वृत्तः ॥ ३० ॥